

102. ročník Medzinárodného Maratónu Mieru, 5. október, 2025...

Je nedeľa, 5. októbra 2025, 8:53. Vystupujem z osobného vlaku, ktorý ma doviezol do Košíc z Kysaku, kde som prenocoval u synovca. Okrem nevýhod (ranné cestovanie vlakom), to má aj výhodu. Navštívim rodinu, ktorú som vari rok (od minulého maratónu mieru) nevidel. V minulých ročníkoch MMM som do Košíc chodil s partiou bežcov a bývali sme v penziónoch a internátoch. Teraz však, moji rovesníci nebehajú a tak chodím do Košíc sam. Ja viem, je to z Bratislavy ďaleko, cesta (trvá päť a pol hodiny) je zdĺhavá, ale mne to stojí za tú námahu. Košický maratón mám rád, cítim sa tam dobre. Je to vari preto, lebo Košice sú pekné mesto; prechádzajúc sa po meste mám zvláštny pocit klúdu, majú tu nádhernú gotickú katedrálu, samotné námestie (označované ako ulica Hlavná) je upravené a hrá tu hudba sprevádzaná fontánou. Spomínam si, ako pred desaťročiami Košičania svorne nadávali na R. Schustera (vtedajšieho primátora), že zadĺžil Košice aby dal námestie a príľahlé ulice zrekonštruovať a vydláždiť kamennou, červenou dlažbou. Myslím, že dnes sú radi, že sa tak stalo a Košice majú najkrajšie námestie vari na celom Slovensku....

Vráťme sa späť, do reality. Je zamračené, sem tam spadne kvapka dažďa; dúfam, že pršať nebude, aj keď som pripravený aj na taký prípad, v taške mám nepremokavú vestu. Už o päť minút by mal vyštartovať maratón; my polmaratónci vybehneme až o 10:30. Pochodujem do Kulturparku, kde som sa už včera prezentoval a dnes sa tam prezlečím a schovám batožinu. Je ticho, ani keby tu taká významná udalosť akou je maratón nebola. Ani ľudí tu nie je veľa, len pár z nás smeruje popri bývalej plavárni, teraz už prerobenej na NOCPS (vraj Národné olympijské centrum plaveckých športov); vyzerá naozaj dobre; kde tie časy sú, keď sme sa tam (ešte v starej plavárni) prezliekali... Prechádzajúc okolo pamätníka osloboditeľov počujem hlásateľa oznamujúceho teplotu vzduchu na štarte; vraj je to 7,2 °C, zamračené; maratónci ešte nevybehli...

Kulturpark

je dnes aj našou úschovňou a prezliekárňou. Mám aspoň hodinu času; podarilo sa mi nájsť voľnú stoličku a obzerám sa. Vo veľkej sále, tam, kde sme sa včera prezentovali sa dnes uschovávajú batožiny, všetko klape ako „na drátku“.

Mojim problémom je, čo si obliecť. V rozhlase oznamovali rozmedzie teplôt 5 – 10 °C; Je to ťažké rozhodovanie, čo na seba. Mojim dnešným cieľom je „odbehnúť to“, teda žiadny „kvalt“. To znamená, že radšej na seba viac ako menej. Tenké elastáky a hore tenké tričko a windstoperku. (Ako sa ukázalo, lepšie by bolo tričko s dlhými rukávmi, tielko a trenírky, ale čo narobíš, nejako sa rozhodnúť teraz musím). Keby mi bolo teplo, tak tá windstoperka sa dá rozzipsovať a tak sa ochladiť. Do štartovacích „chlievikov“ nás usporiadatelia podelili šikovne; Moje štartovné číslo je 12379, teda vyštartujem o 10:36...

Štart

sa udial za zvukov monumentálnej hudby. Len pomaly, pomaličky sme prechádzali z chôdze do klusu, portál som prebehol asi 40 sekúnd po výstrele; je to jedno, veď dôležité sú čipové časy. (ako som neskôr zistil, v Košiciach to neplatí). Pomaličky klušem. Obzerám sa okolo; nikoho nepoznám, moji rovesníci zostali doma. Námestie sme prebehli pomaličky, až od námestia Maratónu mieru sa to mierne zrýchlilo, je viac priestoru a netreba sa pozerat' pod nohy. V protismere stretávame bežcov vybiehajúcich z parku zvaného Anička; tí vyštartovali skôr ako my.

Výbeh z Aničky, 5. kilometer (29:24)

To je teda pomalé; tak nezačínam ani maratón; nakoniec je to jedno, chcem akurát dobehnúť. Podvedome zrýchľujem; je to dané tým, že už som sa rozbehal, ale aj rozohrial; rozzipsujem si windstoperku, zrejme som sa mal menej obliecť. Asi na 7. kilometri som si všimol muža, v modrom tričku, s nápisom Midnight sun marathon (je to unikátny maratón 500 km za polárnym kruhom v Tromso, Nórsko, ktorý som absolvoval). Ahoj (prihováram sa mu), bežal si MSM? Áno, bežal som, odpovie. A ako si sa k tomu dostal, vravím. Dostal som to od môjho pracoviska do daru k narodeninám (zrejme to boli 40. narodeniny). Tento borec (Matej, M.) z Košíc sa stal mojim spolubežcom až po 10. kilometer, kde sme sa na na občerstvovačke „stratili“.

10. kilometer (57:20),

pozerám sa na hodinky; pod dve hodiny to zrejme nebude, cítim sa však pri sile a mierne zrýchľujem. Vypijem glg vody, to stačí, teplo nie je.

15. kilometer (1:25:25)

Do cieľa mám 6,1 kilometra a ak to chcem dobehnúť pod dve hodiny, mám na to 34:35 minút. Vykašli sa na to, vravím si, ale predsa zrýchľujem. To by chcelo bežať tempom asi 5 minút na kilometer a na to nemám. Nakoniec, o nič nejde, skúsím zrýchliť. Bežiac miernym stúpaním Watsonovou ulicou, vidím asi 100 metrov pred sebou skupinku bežcov pod bannerom s číslom „2:00“. To sú zrejme tí, čo to chcú zabehnúť za 2 hodiny. Dobehol som ich, kdesi Komenského ulici som sa dostal pred nich a smeroval som k cieľu.

Cieľ (1:59:10)

Tak predsa sa to podarilo, aj keď to nie je žiadna sláva, ale je to „pod dve“ a to sa počíta. Ešte medaila (tá má vari pol kila, vidieť, že sponzorom je výrobca ocele US Steel, takže na hmotnosti medailí nešetria), banán a voda. Mám to za sebou.

Ako polmaratón dopadol?

Dobre. Dobešlo 6932 polmaratóncov z toho 2056 žien, čo je najviac v histórii. Zvíťazil (už amatér) T. Sahajda (1:06:24) a medzi dámami V. Páleníková (1:14:08), ktorá si zlepšila „osobák“.

Analýza môjho behu polmaratónskeho...

Po dobehu do cieľa, som zistil, že až za mnou do cieľa dobehol vlnajší víťaz v disciplíne polmaratón M70, J. Cigaš. Pri neskoršom prezeraní výsledkov sa ukázalo, že sa umiestnil predom mnou na 2864. mieste, časom 1:59:31; ja som bol na 2891. mieste (1:59:51). V čom je teda problém? Ukázalo sa, že milí Košičania zostavovali umiestnenie podľa „hrubého času“ a nie (ako je to bežné vo všetkých lepších maratónoch vo svete) čistého času. A tak sa stalo, že napríklad ja, ktorý som trať prebehol v čistom čase (1:59:10) som skončil za J. Cigašom, ktorý to „dal“ v čistom čase za 1:59:33. Ja viem, o nič nejde, ale aj tak...Například, bna maratón v Berlíne, som sa dostal cez štartovací portál, za viac ako 13 minút. Ako by som sa umiestnil, keby čas merali ako v Košiciach? Číselná analýza polmaratónu oboch bežcov je v tabuľke, pričom písmeno N znamená čistý čas, B je brutto čas, teda od výstrelu... Vidieť (posledný riadok), ako som na začiatku strácal, v druhej polovici mierne zrýchľoval. Tak to chodí medzi veteránmi...

Poradie	Meno	5 km	10 km	15 km	20 km	21,1 km, N	21,1km B
2891	Novák, V., (1942)	29:24	57:20	1:25:25	1:53:09	1:59:10	1:59:51
2869	Cigaš, J., (1952)	25:24	52:04	1:20:22	1:52:22	1:59:33	1:59:31
	Rozdiel	- 4:00	- 5:16	- 4:40	- 0:47	0:13	- 0:20

Okrem toho, v propozíciách sú uvedené vekové kategórie maratónu a polmaratónu; jedna z nich je PM70, teda mužov starších ako 70 rokov. Ubehol už týždeň od tohto slávneho behu, ale nepodarilo sa mi nájsť moje umiestnenie vo vekových kategóriách. Hľadajte svoje umiestnenie medzi 4076 bežcami podľa rokov narodenia!

Maratón

je predsa len korunou slávneho MMM 2025; ako dopadol?

Ako vždy skvele. Ako u mužov, tak aj u žien to už roky funguje podľa rovnakého scenára. Najskôr skupina borcov z Afriky, potom skupina afrických dám; tak bežali od začiatku a tak aj dobehli. Až po nich sa trúsia ďalší. Medzi mužmi zvíťazil M.K.Kemei (KEN) v traťovom rekorde 2:06:47; najlepší Slovák (P. Kviatkovski) bol desiaty (2:35:19). Medzi dámami bola prvá B.S. Kebede (ETH) časom 2:21:59, najlepšia Slovenka bola na 9. mieste M. Kubáková (2:55:23)...Taká (neradostná) je situácia v slovenskom maratón. Najlepší domáci bežci sem nechodia, pretože aj tak nemajú šancu proti africkým bežcom; radšej pôjdu trebárs do Rajca, kde majú šancu sa dobre umiestniť.

Niektorí moji známi (v M50) sa tiež trápili na maratón v Košiciach; D. Oravec dobehol v čase 4:00:20, D. Nagy (4:37:27), S. Ganaj (4:44:13) a M. Burkert (3:49:03). Not bad for old folk!

Vyskytli sa tu niektoré zaujímavé situácie. Napríklad, na maratón bol prihlásený 88 ročný V. Obsitnik, bývalý veľvyslanec USA na Slovensku, pôvodom z Michaloviec;

bol by najstarším maratóncom, ktorý kedy zabehol košický maratón. Ale nebežal...Odhlásil sa. Dobešli však jeho synovia, 62 ročný (tiež Vinco) Obsitnik v čase 4:26, a tiež James Obsitnik (1969), v čase 3:59:56 čo sú dobré výsledky pre amatérov.

Inou zaujímavou epizódou sú vodiči na maratóne na čas 2:50. Tejto úlohy sa ujali (a úspešne ju splnili) dvaja bratia (dvojičky) zo Žiaru nad Hronom P. a M. Kováčovci; dobehli v čase 2:49:53. Zaujímavé je to hlavne preto, lebo na maratónoch som sa ešte nestretol s vodičmi na čas pod 3 hodiny na celý maratón. Na veľkých maratónoch býva zvykom, že vodiči udávajú tempo max, do 30 kilometra, nie ďalej. Okrem toho, jeden z týchto bratov (Peter) napísal knižku s titulom „Od antilopy po Zátopka“; je to dobrá knižka, odporúčam...

Zaujímavosťou tohto ročníka sú tiež dvaja veteráni, výborní maratónci E. Seidlová a P. Polák. Obaja ročník 1948; Peter kedysi vyhrával väčšinu maratónov na Slovensku, Eva má na svojom konte najviac maratónov medzi ženami a obaja zdolávajú mierečné vzdialenosti napriek nemilosrdnému toku času. Tentokrát, Eva zabehla tento MMM v čase 5:09:43, čo je výborné, Peter dosiahol čas 5:39:38. Dokedy im to vydrží ? Držme im palce.

Aký teda MMM 2025 bol?

Až na maličkosti vydarený. Nebolo by zmysluplné nefinancovať Afričanov, ale dať možnosť domácim pretekárom aby boli motivovaní trénovať a bojovať o prvenstvá?